

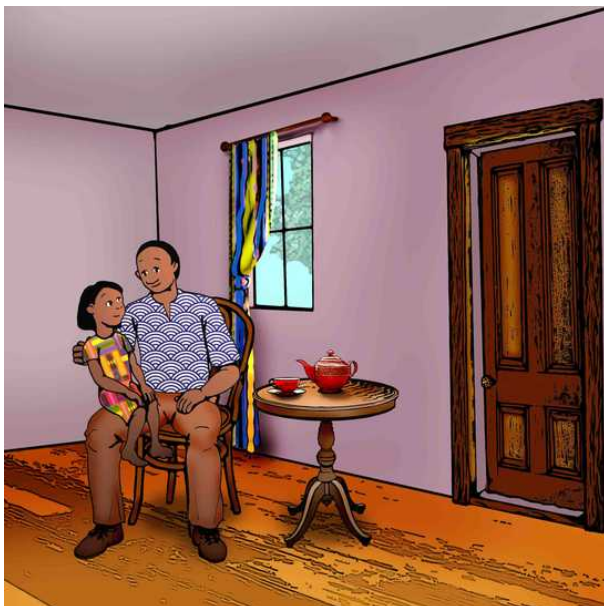

Simbegwire

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Lena Normén-Younger
- svenska
- nivå 5

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. "Var är du, mitt barn?", ropade han. Simbegwire sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en annan kvinnas hand. "Jag vill att du ska träffa någon speciell, mitt barn. Det här är Anita", sade han leende.

"Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig", sade Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. "Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma", sade han.

Simbegwires liv förändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne så många hushållssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda tröst var en färgglad filt som hennes mamma hade givit henne. Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sade han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sade ingenting. Hon var inte heller glad.

Saker och ting blev värre för Simbegwire. Om hon inte gjorde färdigt sitt hushållsarbete eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mesta av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwire. Varje kväll grät Simbegwire sig till sömns medan hon kramade sin mammas filt.

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. "Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

Simbegwire bev mycket upprörd. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnare sjöng hon "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

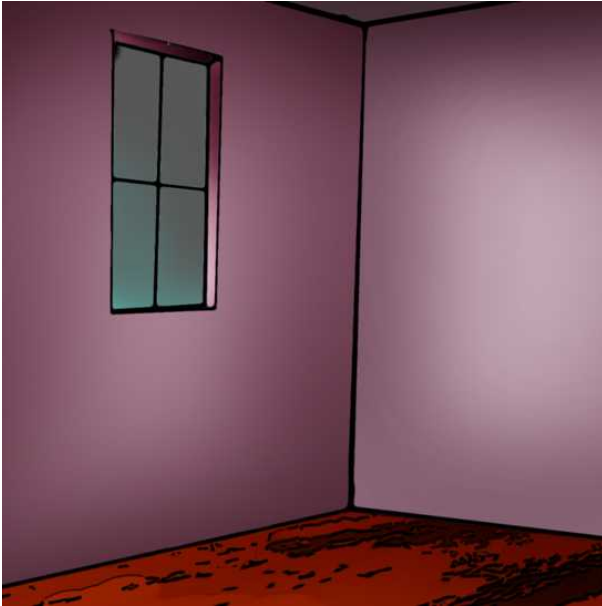
Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes ledsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven, och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnande noga på sången.

Kvinnan tittade upp i trädet. När hon såg flicka och bitarna av den färgglada filten ropade hon: "Simbegwire, min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att tvätta och hjälpte Simbegwire att klättra ned från trädet. Hennes faster kramade flickan och försökte trösta henne.

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon somnade. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

När Simbegwires pappa kom hem upptäckte han att hennes rum var tomt. "Vad hände, Anita?" frågade han bekymrat. Kvinnan förklarade att Simbegwire hade rymt. "Jag ville att hon skulle respektera mig", sade hon. "Men jag kanske var för sträng." Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs ån. Han fortsatte till systemns by för att se om hon hade sett Simbegwire.

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sade: " Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwire handen och sade: "Jag är ledsen, lilla du, jag gjorde fel", grät hon. "Kan du låta mig försöka igen?" Simbegwire tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire och hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

Sagor för barn på svenska

global-asp.github.io/storybooks-sverige

Simbegwire

Skriven av: Rukia Nantale

Illustrerad av: Benjamin Mitchley

Översatt av: Lena Normén-Younger

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://global-asp.github.io/storybooks-sverige/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).